

Publicerad 2011-05-23 10:21 av aol

vad vore människan utan dikten

den lever svagt ibland men är alltid närvarande som en vän,

Livsljus

I ett skärande vitt ljus skimrar livet, som ett lekande virvlande skum högst upp på våg toppen, som i en dröm
svävar dikten över verkligheten, lida sörja kämpa dö,

som en främmande fågel genom alla tider alla rum samlande sjungande alla våra sånger, ivarje tid där
människan är sin egen fånge lättar den på alla bojor,

den svävar under en evighetsrymd över vågtopparna där stjärnorna som din själsspegel ruvar på dina frågor,
du längtar svaret där vi alla lever på jorden som små fladdrande lågor.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren aol med Poeter.se id #16425 innehar upphovsrätten